

אהבה

בגלל שנאת חינם חרבה ירושלים,
בזכות אהבת חינם היא תבנה

קינה, תפילה, תקווה

אסופת פרקי ושירי קינה לט' באב

במשך דורות רבים מקונן העם היהודי על חורבנה של ירושלים, ומבטא במילים ודימויים את השבר והגעגוע וגם את התקווה. הנה כמה קטעי קינה מסורתיים לקריאה הגות וגם האזנה ושירה

אלי ציון ועריה כמו אשה בציריה

עלי כבוד אשר גלה בעת חרבן דביריה
ועל לוחץ אשר לחץ ועל לוחץ אשר לחץ
עלי מחץ ורב מכות אשר הכו נזיריה
ועל נפוץ אלי סלע עויליה נעריה
עלי שמחת משנאיה בשחקם על שביריה
ועל ענוי בני חורין נדיביה טהוריה
עלי פשע אשר עושה סלול דרך אשוריה
ועל צבאות קהליה שזופיה שחוריה
עלי קולות מחרפיה בעת רבו פגריה
ועל רגשת מגדפיה בתוך משכן חצריה
עלי שמך אשר חלל בפי קמי מצריה
ועל פסח יצוחו לך קשוב ושמע אמריה

[לשמיעה באתר הפיוט >>](#)

אלי ציון ועריה כמו אשה בציריה
וכבתולה חגורת שק על בעל נעוריה
עלי ארמון אשר נטש באשמת צאן עדריה
ועל ביאת מחרפי אל בתוך מקדש חדריה
עלי גלות משרתי אל נעימי שיר זמריה
ועל דמם אשר שפך כמו מימי יאוריה
עלי הגיון מחוליה אשר דמם בעריה
ועל ועד אשר שמם ובטול סנהדריה
עלי זבחי תמידיה ופדיוני בכוריה
ועל חלול כלי היכל ומזבח קטוריה
עלי טפי מלכיה עלי טפי מלכיה
ועל יפים אשר חשך בעת סרו כתריה

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז וחמשה בתשעה באב. בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות ובטל התמיד והובקעה העיר ושרף אפוסטמוס את התורה והעמיד צלם בהיכל. בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ וחרב הבית בראשונה ובשניה ונלכדה ביתר ונחרשה העיר משנכנס אב ממעטין בשמחה משנה תענית פרק ד, משנה ו

בליל זה יבכיון

בליל זה קדרתי וחסכו המאורות	א בליל זה יבכיון וילילו בני
לחרבן בית קדשי ובטול משמרות	ליל חרב קדשי ונשרפו ארמוני
בליל זה סבוני אפפוני צרות	וכל בית ישראל יהגו ביגוני
וגם קרא מועד בדין חמש גזרות	ויבכו את השרפה אשר שרף יי
בכי חנם בכי ונקבע לדורות	בליל זה תיליל מר עניה נחדלת
יען פי היתה סבה מאת יי	ומבית אביה בחיים מבדלת
בליל זה ארעו בו חמש מארעות	ויצאה מביתו ונסגר הדלת
גזר על אבות בפרוע פרעות	והלכה בשביה בכל פה נאכלת.
ודבקו בו צרות מצרות וגם רעות	ביום שלחה באש בוערת ואוכלת
יום מוכן היה לפגע פגעות	ואש גם גחלת יצאה מאת יי
והעמיד האויב והרים קול זועות	בליל זה הגלגל סבב החובה
קום כי זה היום אשר אמר יי	ראשון גם שני בתי נחרבה
	ובת לא רחמה ובת השובבה
	השקתה מי ראש ואת בטנה צבה

להאנה באתר הפיוט <<

ותשא כל העדה ויתנו את קולם. זה שאומר הכתוב (משלי י"ח): "דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן". דברים שרגנו אחר הקב"ה גרמו להם צרה גדולה. שאלו לא קבלו דברי המרגלים לא היו לוקים עמהם. אבל בני ישראל קבלו דברי המרגלים שנאמר (דברים א'): "ותרגנו באהליכם ותאמרו..." מהו ותרגנו? תרתם גנות א"י, שקראה הקב"ה ארץ טובה.... הפורענות - ירושה לדורות. שבכו בליל ט' באב ואמר להם הקב"ה: אתם בכיתם בכיה של חנם לפני - אני אקבע לכם בכיה לדורות. ומן אותה שעה נגזר על ביהמ"ק שייחרב כדי שיגלו ישראל לבין האומות. עפ"י במדבר רבה ט"ז פסקה כ

ת"ד כשחרב הבית בשניה רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין. נטפל להן ר' יהושע, אמר להן? בני מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין? אמרו לו: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח ועכשיו בטל, נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח ועכשיו בטל! אמר להם: א"כ לחם לא נאכל שכבר בטלו מנחות, פירות לא נאכל שכבר בטלו בכורים... מים לא נשתה שכבר בטל ניסוך המים. שתקו, אמר להן: בני בואו ואומר לכם - שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר שכבר נגזרה גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר שאין גוזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה... אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד ומשייר בו דבר מועט... עושה אדם כל צרכי סעודה ומשייר דבר מועט... עושה אשה כל תכשיטיה ומשיירת דבר מועט... שנאמר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי... וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שנאמר שמחו את ירושלים. תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע: מיום שחרב בית המקדש דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין אלא אין גוזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה... דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו אלא הנח להם לישראל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין. בבלי, בבא בתרא, דף ס"ו ב

